

SÈRIE 1**Opció A**

1.

Els atenesos, després de sentir-lo, es van convèncer i van emportar-se dels camps fills, dones i la resta d'utensilis que feien servir a casa.

2.

El text és un període sintàctic compost per dues oracions coordinades per la correlació τε και. La primera va des de Οί δὲ Ἀθηναῖοι, que n'és el subjecte, fins al verb ἀνεπείθοντό. Concordant amb el subjecte, hi ha el participi apositiu amb valor temporal i causal, ἀκούσαντες. La segona, que comença a ἐσεκομίζοντο i té el mateix subjecte que l'oració anterior, comprèn una subordinada de relatiu introduïda pel pronom ἥ que tanca el període. L'antecedent del pronom relatiu és τὴν ἄλλην κατασκευὴν, que juntament amb els acusatius παῖδας καὶ γυναῖκας fa la funció de complement directe del verb principal ἐσεκομίζοντο, complementat també pel circumstancial de separació ἐκ τῶν ἀγρῶν. Pel que fa a la subordinada de relatiu, al verb ἐχρῶντο, que regeix datiu, el complementa el pronom relatiu d'una banda i el circumstancial κατ' οἶκον, de l'altra.

3.

λαβών, ἀμπελών.

4.

a) λέγω, ἢ λέξις

b) ὁ τράγος

c) τὸ χεῖρ

d) περί

e) φίλος

5.

a.3, b.4, c.1, d.2, e.4

Opció B

1.

Els atenesos, després de sentir-lo, es van convèncer i van emportar-se dels camps fills, dones i la resta d'utensilis que feien servir a casa.

2.

El text és un període sintàctic compost per dues oracions coordinades per la correlació τε και. La primera va des de Οί δὲ Ἀθηναῖοι, que n'és el subjecte, fins al verb ἀνεπείθοντό. Concordant amb el subjecte, hi ha el participi apositiu amb valor

temporal i causal, ἀκούσαντες. La segona, que comença a ἐσεκομίζοντο i té el mateix subjecte que l'oració anterior, comprèn una subordinada de relatiu introduïda pel pronom ἥ que tanca el període. L'antecedent del pronom relatiu és τὴν ἄλλην κατασκευὴν, que juntament amb els acusatius παῖδας καὶ γυναῖκας fa la funció de complement directe del verb principal ἐσεκομίζοντο, complementat també pel circumstancial de separació ἐκ τῶν ἀγρῶν. Pel que fa a la subordinada de relatiu, al verb ἐχρῶντο, que regeix datiu, el complementa el pronom relatiu d'una banda i el circumstancial κατ' οἶκον, de l'altra.

3.

- a) ἄνω
- b) ὦν
- c) ἐκάθετο
- d) ὕβρει
- e) ὧν

4.

- a) Andreu, androgin
- b) octosíl·lab, octàedre
- c) hipoglucèmia, glucosa
- d) paleolític, litografia
- e) poesia, onomatopeia

5.

El text d'Estrabó parla de la colònia grega d'Emporion, actualment anomenada Empúries. Està situada a la costa de l'Alt Empordà, comarca a la qual dóna nom. Abans que hi arribessin els grecs, la regió estava poblada pels indicetes, la tribu ibera a la qual fa referència Estrabó. Els grecs, concretament una expedició procedent de Massalia, hi van arribar a mitjan segle VII aC amb objectius comercials. Aquests massaliotes, tal com explica el text, es van establir primer a l'illa que era en aquell temps l'actual istme de St. Martí d'Empúries i que els arqueòlegs han continuat anomenant Paleàpolis. Quan van haver establert contacte amb els habitants de terra ferma, van fundar-hi la Neàpolis, les restes de la qual encara es poden visitar avui dia. El culte a Àrtemis Efèsia està vinculat amb el fet que Emporion, com a colònia de Massalia, mantenia vincles culturals i religiosos amb la seva metròpoli, fet que cal considerar característic del fenomen de la colonització grega.

Aquest fenomen va tenir lloc entre el s. VIII i VI aC com a resposta al creixement de població que s'havia produït en algunes polis del continent i a conflictes interns sorgits entre els seus ciutadans. Aquests factors, afegits al fet que els grecs, hereus de les tècniques i els mapes de navegació fenicis, busquessin mercats on abastir-se de productes que els mancaven i vendre els de fabricació pròpia, van contribuir a la fundació de colònies gregues primer a l'Àsia Menor, com la mateixa Focea -metròpoli de Massalia-, i després a Sicília, la Magna Grècia i la resta de la Mediterrània occidental.